

څوڪ چې مړ شو، پداسې حال كې چې د الله سره يې څه شى نه وي شريك كړى، جنت ته به داخل شي، او څوڪ چې مړ شو پداسې حال چې د الله تعالى سره څه شى شريك كړى وي اور ته به داخل شي

له جابر رضي الله عنه څخه روايت دى چې وايي: رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ته يو سړى راغى او وپې ويل: اې د الله رسوله؟ هغه كوم دوه خويونه دي چې په درلودلو سره يې انسان ته جنت يا دوزخ واچيږي؟ هغه وفرمايل: «څوڪ چې مړ شو، پداسې حال كې چې د الله سره يې څه شى نه وي شريك كړى، جنت ته به داخل شي، او څوڪ چې مړ شو پداسې حال چې د الله تعالى سره څه شى شريك كړى وي اور ته به داخل شي»

[صحيح دى] [مسلم روايت كړى دى]

له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه يو سړى د دوو خصلتونو په اړه پوښتنه وكړه: كوم چې د انسان لپاره جنت ته داخلېدل واجبوي، او كوم چې د انسان لپاره اور ته داخلېدل واجبوي؟ نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ځواب وركړ: هغه صفت چې انسان ته جنت لازموي دا دى چې انسان په داسې حال كې مړ شي چې يوازې د يو الله عبادت كوي او له هغه سره يې هېڅ شرك نه وي كړى، او هغه صفت چې اور ته تلل لازموي دا دى چې انسان په داسې حال كې مړ شي چې له الله سره يې څه شريك كړى وي، داسې چې له الله تعالى سره يې شريك او هم مثل په الوهيت، ربوبيت، اسماء او صفاتو كې گرځولى وي.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/65008>

